

Verbondenheid: de missing link in de slimme stad

1. De datarevolutie: ken uw stad

1.1 Niet de stad is slim, burgers zijn slim

De slimme stad bestaat niet, zo zei een goede vriend laatst tegen mij. Slimme inwoners en ondernemers wel. Onbedoeld en onwetend gaf hij mij daarmee het laatste zetje voor vanmiddag. Ik maak mijn werk van slimme steden, maar was het eigenlijk wel met hem eens. Slimheid zit in mensen. De vraag is: hoe betrek je die slimheid bij het aanpakken van maatschappelijke vraagstukken? Welke rol speelt informatietechnologie daarbij? Voor mij gaat dat dan heel direct over lokale overheden: over gemeenten. Daar vindt het contact met inwoners plaats.

1.2 De data- en sensorrevolutie

De ontwikkeling van het Internet of Things[1] zorgt voor een datarevolutie. In vijf jaar tijd is de omvang van het Web verdubbeld en de snelheid waarmee die groei doorzet, neemt nog steeds toe[2]. Nu al is het merendeel van de sensoren die 'aan het Web hangen' niet meer een door een mens bediend apparaat, maar een sensor. Veel van die sensoren zijn aangehaakt op een infrastructuur die publiek eigendom is. Of ze worden gecombineerd met publieke data. Data die verzameld zijn op grond van wetgeving over inwoners en bedrijven met een maatschappelijk doel voor ogen. Overheden, met andere woorden, spelen een sleutelrol bij de ontwikkeling van dit web en bij de datarevolutie die het teweeg brengt.

1.3 Publieke organisaties in transformatie

Hoe doen ze dat? Wat zijn de opgaven waarvoor ze staan? Dit is een verhaal van een bestuurskundige die geïntrigeerd is door de manier waarop overheden informatie verwerken, de impact die informatietechnologie daarop heeft en vooral hoe publieke organisaties hun onderlinge verhoudingen en het samenspel met overheden en inwoners en ondernemers verandert. De afgelopen jaren heb ik bijvoorbeeld als rapporteur voor het Open Government Partnership kunnen zien hoe overheden steeds afhankelijker zijn geworden van data die ze niet zelf verzameld hebben. Er is een informatieconcurrentie ontstaan, waar overheden traditioneel juist het monopolie hadden op informatievergaring, -opslag, -bewerking en -interpretatie. Door de datarevolutie gaat het niet meer om het bezitten van data, maar om data te kunnen interpreteren. Daar heb je verbindingen bij nodig. In die zin kan het streven naar 'de slimme stad' ook begrepen worden als een poging van overheden om de rol van regisseur te pakken en de as in het wiel terug te vinden.

Nieuwsgierig geworden naar de rest van het artikel? Die vindt u [hier](#).